

'DE JACHTKLEDING VOOR VROUWEN WORDT STEEDS MODIEUZER'

Justa Reuvekamp Gille (52), officemanager bij een accountantkantoor en oprichtster van de website Vrouw en Jacht.

"In 2004 haalde ik mijn jachtakte. De interesse voor jagen werd gewekt door mijn man die jager is. Ongeveer eens in de twee weken gaan we samen op jacht. De dieren die we schieten, eten we ook zelf op. Dat kan bijvoorbeeld een fazant, haas of konijn zijn. Door de trend van natuurlijk en biologisch eten, merk ik dat mensen positiever tegenover jagen staan. Als je wel vlees eet dat verpakt in de winkel ligt, maar ook tegen jagen bent, vind ik dat hypocriet. Niets is biologischer dan vlees van de jacht. Vaak begrijpen mensen me beter als ik goed uitleg wat mijn hobby inhoudt. Natuurbeheer is een belangrijk onderdeel van de jacht en daar besteden we veel tijd aan. Via mijn website Vrouw en Jacht en de bijbehorende Facebookpagina merk ik dat steeds meer vrouwen geïnteresseerd zijn in de jacht. Ik geef op mijn site onder andere informatie over jagen, kleding, jachthonden, wildrecepten, wildfairs en beurzen. Eerder was er voor vrouwen niet zoveel op dat gebied. De jachtkleding voor vrouwen wordt steeds modieuzer met mooie vesten, hoedjes en jasjes. Wat je draagt moet natuurlijk vooral praktisch zitten en warm zijn, maar het is toch ook fijn om er een beetje leuk uit te zien."

'ALS IK MOET SCHIETEN, KLOPT MIJN HART IN MIJN KEEL'

Aniek Verheijen (30), jurist

"Al van kleins af aan ging ik met mijn vader en oom mee op jacht. Dat vond ik heel leuk, maar het was nooit bij me opgekomen om het ook zelf te gaan doen. Ik kende helemaal geen jagende vrouwen. Toch leek het me wel wat. Vorig jaar heb ik mijn jachtakte gehaald.

Ik vind het leuk dat je de hele dag buiten bent en je daarna je eigen stukje vlees kunt eten. In Limburg heb je veel wilde zwijnen, konijnen, hazen, fazanten en reeën. De focus ligt nu vooral op wilde zwijnen, omdat er erg veel van zijn en die veroorzaken overlast. De eerste keer dat ik een wild zwijn schoot herinner ik me goed. Ik was alleen in het bos.

Het was pikdonker. Doodstil zat ik te wachten. Zachtjes hoorde ik het kraken van de takken. Hij kwam er aan. Ik probeerde mijn hartslag onder controle te houden, want dat klopte als een gek in mijn keel. Toen schoot ik hem neer. Dat is niet zomaar iets. Je neemt toch het leven van een dier. Dat doe je niet zonder na te denken. Tegelijkertijd was ik trots toen ik mijn eerste stukje zelf geschoten wild op mijn bord had liggen. Het is niet zo dat ik dieren doodschiet voor mijn plezier. Jagen is meer dan dat. Ik zorg ook voor kruiden, zaden en planten op het veld, snoei de struiken bij en tel de dieren in het gebied om te kijken of er overschotten zijn. Mensen die tegen de jacht zijn noemen zich vaak natuurvriend. Maar ik denk dat niemand dichter bij de natuur staat dan een jager."